

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו - עליו
לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים
תורה ומצוות ויצעק שהוא רוצה משיח

ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' תרומה, ג' אדר
ה' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

תא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה
נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה
וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה
ב"ר זאב וואלף ע"ה

נפטרה ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה

פיס

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י חתנם ובתם

הרה"ת ר' שניאור זלמן הלוי וזוגתו מרת אסתר שיינדל
ומשפחתם שיחיו שגלוב

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

איך פועלים על הילד שיצעק שרוצה משיח? / משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א

8 זמן הגאולה

כל יהודי צריך להיות בעשירות בפשטות ממש! / פרשת השבוע באור הגאולה

13 ניצוצות של משיח

"מנחם שמו, וגם מענדל" / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מהי ההשוואה בין אב לאדר? / צילום נדיר מהגהת הרבי על שיחת ש"פ תרומה ה'תשנ"ב

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

בס"ד. משיחות לילות ד', ה' ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב

א. פותחין בברכה! ובפרט שטייענדיק בא דער התחלה זכניסה פון חודש אדר, ווען מ'האט דעם אנואג און דעם דינ' אז "משנכנס אדר מרבין בשמחה", און בחודש זה אין "בריא מזלי" דישראל. כמילא אין פארשטאנדיק אז אידן ווערן דעמולט ספעציעל געבענטשט מיט אלע ברכות.

נאכמער: די גמרא זאגט "כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין בשמחה", "הלכך בר ישראל דאית לי' דינא בהרי נכרי לישתמיט מיני' באב דריע מזלי' ולימצי נפשי' באדר דבריא מזלי'". ולכאורה: וואס אין דער תוכן הי"ד בגמרא "כשם שמשנכנס אב ממעטין כו' כך משנכנס אדר מרבין כו'", דאס שוואכט דאך אפ לכאורה דעם גודל השמחה בחודש אדר:

ויש לומר, אז אדרכה: לשון חו"ל "כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין בשמחה", קומט לערנען, אז דער מיעוט השמחה בחודש אב גייט אריין אין דעם זעלבן גוף פון ריבוי השמחה בחודש אדר ("כשם . . כך"). ווארום די כוונה און תכלית אין דעם מיעוט השמחה בחודש אב אין נאר בכדי מ'זאל דאס מהפך זיין מחשוכא לנהורא ומרירי למיתקו'.

אין וויבאלד אז דאס ווערט אויפגעטאן דורך דעם "מרבין בשמחה" און "בריא מזלי" אין חודש אדר, וועלכער אין מהפך אויך דעם "ממעטין בשמחה" און "ריע מזלי" בחודש אב - אין מזבן, אז דורך דעם קומט צו נאכמער שמחה אין אדר - נוסף צו דער שמחה מצ'ע אין טוב הנראה והנגלה, אויך די שמחה פון דעם וואס מ'איז דעמולט מהפך די ענינים בלתי רצויים (וואס ברענגען צו "ממעטין בשמחה"), באופן אז עס ווערט "ועשה לי מסעמים" לשון רבים², סיי "ממאכלים ערבים ומתוקים" (מרבין בשמחה באדר מצ'ע) און סיי "מדברים חריפים או חמוצים רק שהם מתובלים ומתוקנים היטב עד שנעשו מעדנים להשיכ הנפש"² (די אתהפכא פון עניני אב לנהורא ולמיתקו').

וועפ"ו יומתק וואס דער ציווי אויף ריבוי השמחה באדר ווערט געבראכט דוקא אין מס' תענית, אין דער סוגיא וואו עס רעדט זיך וועגן דער ירידה פון חודש אב, כולל מיעוט השמחה שבו.

און דורך דעם קומט צו נאכמער אין דער פתיחה בברכה - א ברכה בכל הענינים, אויך אין מהפך זיין כל הענינים של היפך לברכה ושמחה.

ביז די ברכה הכי עיקרית - בענין שהזמן גרמא - ברכת גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ווען עס וועט זיין שלימות השמחה - "או ימלא שחוק פינור"³, און שלימות פון "בריא מזלי" פון אידן, ושלימות פון אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירי למיתקו.

ב. די התחלה פון חודש אדר קומט אויס (ב"ד השנים) אין דער וואך פון פרשת תרומה. זאלץ וע"פ הידוע' אז די מועדים אין יאר האבן א שייכות צו די פרשיות בתורה ווען זיי פאלן אויס, דארף מען פארשטיין די שייכות פון חודש אדר - "משנכנס אדר מרבין בשמחה", און ווען ס'איז אין "בריא מזלי" של ישראל - מיט פרשת תרומה.

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושמחת ה'תשס"ב יחד' שתכיף ומיד יקויים העיור "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

איך פועלים על הילד שיצעק שרוצה משיח?

צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים – אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופןו • ובאם אינו עושה כן – הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בהי"ג העיקרים • ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו' • מכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח • תרגום חפשי משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א – בלתי מוגה

פרסום ראשון* בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

אח"כ נהי' לו חלישות מה בענין – שהרי שאלו אותו שאלה – במילא הוא ניגש לספר זאת לשני, ופועל גם אצלו חלישות!

ותיירה מזו: אמנם גם השואל יודע את מעלת המשיח – אבל הוא הרי שליח חבד"י שלמד חסידות, ויודע שמעלתו של משיח היא עד כדי כך שענינו "יחידה" – היחידה של כלל ישראל בכל הדורות, ויודע ענינים נוספים שהחסידות אומרת על משיח, ובין אם הוא מבין כל מה שכתוב בחסידות, או שמבין שלשה-רבעים או חצי, עכ"פ הוא יודע את מעלת המשיח יותר ובאין-ערוך מהשואל –

א. ישנם הטוענים: כיצד מדברים עם ילדים על משיח? הרי משיח הוא ענין נעלה, עד שמשיח הוא כליל המעלות ומבחר המין האנושי, ואם-כן – כיצד מורידים ענין כה נעלה לילדים, ומקשרים זאת עם פרסים וצעצועים וכו'!?

וכאשר שואלים זאת שליח חב"ד, הרי שבתחילה, מצד החושך כפול ומכופל, הוא מתבלבל ו"נרעש" לגמרי ("אינגאנצן צוטומלט!")

(* חלקים משיחה זו פורסמו בעבר בכמה מגלינותינו, וכעת הבאנו לראשונה את הענין יותר בשלימות – בתוספת קטעים ארוכים שלא פורסמו בעבר, בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג.

(1) ראה סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז.

למלחמת בית דוד" – שתלמידי הישיבה הם "חיילי בית דוד" אשר עשו את "הצלת מצב כלל ישראל" מאותם "אשר חרפו עקבות משיחך",

וימלאו את הכוונה ד"יפוצו מעינותיך חוצה" (ע"י רבותינו נשיאינו) שתביא את הגאולה. (משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

חודש "דבריא מזלי" לענין הגאולה

ובמיוחד בעמדנו בחודש "דבריא מזלי", אשר, אם בכל הענינים נוגע שיהי' "בריא מזלי" – עאכו"כ בענין הגאולה האמיתית והשלימה, שבזה נוגע באופן מיוחד ("גאָר שטאַרק נוגע") שיהי' "בריא מזלי", בכדי שהגאולה תבוא מוקדם יותר, שכן, אפילו ע"י הקדמת הגאולה ביום אחד, או אפילו בשעה אחת, או אפילו ברגע אחד בלבד, ואפילו כשהרגע הוא "רגע קטן" – הרי זה רגע שבו נמצאים "שכינתא" וכל אחד ואחת מישראל האנשים הנשים והטף – בגלות, וממילא מובן, עד כמה נוגע שהגאולה תבוא אפילו ברגע אחד קודם!

(משיחת מוצאי ז' אדר ראשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ינון ע"ה בן – יבלחט"א – אברהם אלעל – נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א יחד' שתיכף ומיד יקויים היעור "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלמה

מהי ההשוואה בין אב לאדר?

במלאת 10 שנים להתוועדות ש"פ תרומה ה'תשנ"ב – מההתוועדות הכי אחרונות שזכינו (לע"ע) לשמוע ולראות בעיני בשר – ובהכנסנו לחודש אדר ד"בריא מזלי", הבאנו צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קונטרס משיחות לילות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב (נדפס בספר השיחות תשנ"ב ח"ב ע' 380 ואילך)

להלן פיענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

אחרי התיבות "איז דער תוכן", מחק כ"ק אד"ש את התיבה "הדמיון" וכתב: **ההשוואה**. בקטע לאחמ"כ, אחרי התיבות "דעם זעלבן", כתב כ"ק אד"ש במקום התיבה "גדר": **תוכן**.

בתחילת אות ב' שינה כ"ק אד"ש את התיבה "ברוב" ל: **בכו"כ**. בקטע שלאחריו כתב כ"ק אד"ש במקום התיבה "פאלן": **קומען**.

"מנחם שמו, וגם מענדל"

ידוע מרז"ל אשר משיח – מנחם שמו, וגם מענדל, בגימטריא "צדק" [כידוע בנוגע שמו של אדמו"ר "הצמח צדק" – גימטריא דשמו "מנחם מענדל"], ש"צדק" (וגם "צמח") הוא שמו של משיח.

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

"המאורע שאירע – אינו אלא נסיון בלבד"

כשם שעד עתה הי' מונח ("אָפּגעלייגט") אצל כאו"א מאתנו שהרבי יולייכנו לקראת משיח צדקנו – צריך להיות מונח כן גם עתה.

והמאורע שאירע כו' – אינו אלא **לעיני בשר** שלנו, ואינו אלא **נסיון** בלבד (א' הנסיונות דחבלי משיח שצריכים להיות קודם ביאת גואל צדק), שכל ענינו הוא **שמעלים ומסתיר על האמת**.

(משיחת ש"פ תרומה, פ' זכור הישי"ת - בלתי מוגה)

בימינו אלו נמצאים כבר לאחרי כל הנסיונות

. . ויש להוסיף בזה – שבימינו אלו נמצאים כבר לאחרי כל הנסיונות כו', ובלשון הידוע ("ע"פ דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) – שכבר סיימו אפילו "לצחצח הכפתורים", ובמילא צ"ל כבר קיום היעוד "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", שאז, תהי' כל העבודה בעניני קדושה, באופן ד"לכחו מחיל אל חיל", עד "יראה אל אלקים בציון".

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

"חיילי בית דוד" יצילו את המצב

. . עאכו"כ ישיבת תומכי תמימים שנתייסדה (ע"י אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע) בסוף זמן הגלות, בכדי שתלמידי הישיבה יהיו "נרות להאיר", להאיר את החושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא, "בנר תמיד של המאורות כו",

וכפי שידועה שיחת אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע לתלמידי הישיבה בענין "כל היוצא

אודות משיח!?

אלא רק יאמר לילד שמשח הוא דבר נעלה ביותר (בדוגמת כלי זהב שמניחים אותו על מדף גבוה), וכשיתבגר – יסביר לו זאת יותר באריכות וכו';

אבל לגשת לילד ולומר לו: תצעק שאתה רוצה משיח, תשיר ניגון באנגלית, ותקבל סוכריה – על-כך הוא טוען: כיצד אפשר לקחת ענין כה נעלה ולהורידו לילד!?

על כך אומרים לו: הענין דביאת המשיח הוא אחד מהי"ג עיקרים, ובמילא צריכים להסבירו לילד ולחנך אותו לכך.

ובאם אין מלמדים זאת לילד, הרי זה היפך מעיקר באמונה, היפך התורה!

ה. אבל, לאחרי הכל, עדיין טוען הוא:

היתכן לקחת ענין כ"כ נעלה כמשיח, ולקשרו עם פרסים, משחקים וסוכריות, ענינים כה פשוטים!?

והביאור בזה:

הרמב"ם כותב בפ' המשניות⁵, ועד"ז מובן מהל' תשובה להרמב"ם⁶, שחינוך הילד צריך להיות באופן שמתחילים קודם לחנכו בענינים השייכים אליו, ממתקים, כבוד המדומה וכיו"ב, שזהו הענין ד"מתוך שלא לשמה בה לשמה"⁷. ונמצא, שצריכים להתחיל ב"שלא לשמה" – ענינים פשוטים, כנ"ל.

ואף שיש ללמוד את התורה לשמה, ואפי' בשביל גן-עדן ועולם הבא זה עדיין "שלא לשמה" כיון שהלימוד צריך להיות לגמרי

(5) לסנהדרין פרק חלק ד"ה וכת חמישית.

(6) פ"י.

(7) פסחים נ, ב. רמב"ם שם ה"ה. הל' ת"ת פ"ג ה"ה. הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג.

ואם-כן, כיצד באמת אפשר לגלות ענין כה נעלה כמשיח – לילדים כפשוטם? וכאשר מדבר עם השני ומסביר לו את כל העילויים וכו' – הרי זה פועל עליו חלישות!

ב. שאלו אותך שאלה – מה אתה מתבלבל ונבהל? – שב לכמה דקות ותתבונן, אבל **ביגיעה**, ו"יגעת ומצאת תאמין"²! ותחשוב בבטחה, דמכיון שהנך הולך בשליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – הרי פשוט הדבר שזהו בודאי אמת!

ולכן, תסביר גם לשני בדרכי נועם ובדרכי שלום שזו אמת, ובמילא – שגם הוא צריך לעסוק בזה.

ג. והביאור על טענה הנ"ל:

הלא התורה כולה ניתנה לכל בני-ישראל, גם לילדים, שהרי "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"³, זאת-אומרת שיש לחנך את הילד **בכל** עניני התורה ומצוותי, ועאכו"כ בנוגע ל"ג עיקרי האמונה, שאחד מהם⁴ הוא העיקר ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – הענין דביאת המשיח.

ומזה מובן, שצריכים לחנך את הילד גם לעיקר זה – הענין דמשיח, שאם לא כן יהיו אצלו י"ב עיקרים בלבד, והרי ישנם י"ג!

ולכן צריכים לדבר על כך עם כל ילד.

ד. ולכאורה אפשר לטעון: כיון שהילד נמצא בארצות-הברית – מדינה שיש בה הכל בהרחבה, מלכות של חסד – וצריך להתאים את החינוך להנהגות המדינה, לכן אפשר להסתפק בדיבור עם הילד על תורה ומצוות ולשם מה צריך "להסעיר" ("טומלען") אותו

(2) מגילה ו, ב.

(3) ברכה לג, ד.

(4) עיקר הי"ב.

כלומר, ע"פ תורה יש מקום לב' הדעות כו', ומי הוא זה שמגלה וקובע שצריכה להיות הגאולה כפשוטה ממש – אדמו"ר מהר"ש, שדרכו המיוחדת מתבטאת בפתגמו הידוע¹⁹ "לכתחילה אריבער", ובהדגשת שלילת ההנהגה באופן אחר, "העולם סבור שיש לילך 'ארונטער', וכשלא יכולים, הולכים 'אריבער', ואילו אני סבור, שצריכים לילך מלכתחילה אריבער", היינו, שמי שאינו הולך בדרך ד"לכתחילה אריבער", שייך הוא לסדר והנהגה דעולם!

ויה"ר שמהדיבור אודות "פירש רבי תנחומא" נזכה תיכף ומיד לנחמתן של ישראל, נחמה כפשוטה ממש, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים – גאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, שאז, תהי' גם שלימות הנחמה על הגלות, "אודך ה' כי אנפת ביי"20.

ותיכף ומיד – "ואתה תצוה את בני ישראל גו' להעלות נר תמיד"²¹ (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה), שזוכים לראות את הדלקת המנורה בביהמ"ק השלישי, שיבנה במהרה בימינו ממש²².

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

(21) ר"פ תצוה.

סה"ש תורת שלום ע' 237.

(19) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תריז. לקו"ש
 ח"א ע' 124. ועוד.
 ניעט ניקאווא" ווא"כ הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.
 יא. ישע"י יב, א.

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידיצ'יק

נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויש – אחר חצות היום – ה'תשס"ב

יה"ר שיקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה תיכף ומיד ממ"ש

מבצע הנחות לרגל גליון ה-400

לרגל הדפסת גליון ה-400 ניתן לקנות את הכרך האחרון מגליונות "יחי המלך" רפ-שו, יחד עם הכרך החדש שעומד לצאת בקרוב

בהנחה של 40%

כן ניתן להזמין מנו' שנתי בתשלום סמלי של דמי הדואר בלבד!

- פרטים והזמנות בכתובת המערכת (ע' 2) • המבצע לזמן מוגבל •

"שלא על מנת לקבל פרס"⁸ – אבל בינתיים, כל זמן שהוא עדיין לא אוזח ב"לשמה" ואינו שייך עדיין לעניינים נעלים, הנה בכדי לפעול עליו, מוכרחים לדבר עמו לפי ערכו ולחנכו בעניינים השייכים אליו, גם אם זה פרסים, כסף או סוכריה וכיו"ב.

ולכן מבקשים שישבירו לילדים את ענין המשיח, ויסבירו להם גם שכאשר משיח יבוא יהיו להם הרבה ממתקים וכיו"ב, כי דוקא בכך אפשר לפעול עליהם.

1. ענין זה – שבכדי לפעול קיום המצוות יש לדבר עם זה שרוצים לפעול עליו לפי ערכו – מוצאים גם בתורה שבכתב:

הפסוק אומר⁹ "אם בחוקתי תלכו גו' – ונתתי גשמיכם בעתם וגו'", רואים שמבטיחים שכר גשמי ד"ונתתי גשמיכם בעתם וגו'" בכדי לפעול שיקיימו מצוות.

ועד"ז מוצאים גם בפסוק¹⁰ "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון":

מפרשים מסבירים¹¹ שהמילה "רצון" בפסוק זה כוונתה ל"רצון" של ה"חי" (האדם המבקש מהקב"ה), יוצא אם-כן מפסוק זה שהקב"ה "פותח" את כל עניניו ("פותח את ידיך") בכדי לתת ל"חי" את ה"רצון" שלו, מה שהוא רוצה.

2. עפ"ז יובן גם ענין שהרמב"ם כותבו בשייכות לביאת משיח:

בסיום ספרו "יד החזקה" כותב הרמב"ם¹², בתור פסק-דין להלכה, שכאשר משיח יבוא

(8) אבות פ"א מ"ג. רמב"ם הל' תשובה שם ה"ד.

(9) בחוקותי כו, ג-ד.

(10) תהלים קמה, טז.

(11) ראה פרש"י, מצו"ד ועוד עה"פ.

(12) סוף הל' מלכים.

יהיו "כל המעדנים מצויין כעפר", ש"מעדנים" הכוונה למעדנים בגשמיות כפשוטו, בשר שמן ויין ישן.

דלכאורה, הרמב"ם מדבר שם על מה שיהי' כאשר משיח יבוא, וכותב – בתור פס"ד להלכה – שבני ישראל יהיו מונחים אז בהשגת אלקות, "שיגו דעת בוראם" – ואיך מתאים ונכנס שם הענין ד"מעדנים מצויין כעפר", והרי מעדנים הינם עניינים ששייכים ל"משכא דחויא"¹³, והם יהיו "מצויין כעפר" כיון שלא יצטרכו לטרוח בשביל זה?!

והביאור בזה – ע"פ הנ"ל:

כאשר הרמב"ם כתב ש"המעדנים מצויין כעפר" כשמשיח יבוא, רוצה הרמב"ם להסביר את ענין ביאת המשיח גם לילד וכיו"ב שאצלו "מעדנים" תופסים מקום, ואי אפשר לומר לו כעת שע"י ביאת המשיח יובנו כמה עניינים בתורה מאחר שהוא אינו מבין את המעלה שבזה וצריכים להמתין עד שיגדל ויתברר, אלא מוכרחים לדבר עמו דוקא על עניינים של "מעדנים" כנ"ל – ומטעם זה כותב הרמב"ם שבביאת המשיח "המעדנים מצויין כעפר".

ואע"פ שישנו הדיוק בלשון "כעפר", שהמעדנים לא יתפסו מקום והיו חשובים כמו עפר מכיון שלא יהיו מונחים בזה אלא בלהשיג דעת בוראם (כנ"ל), שלכן הוא נוקט בלשון "כעפר" דוקא – אבל כעת הרי המעדנים תופסים מקום אצלו, ולכן אומר לו הרמב"ם שהמעדנים יהיו "מצויין כעפר" (בפשטות) כי דוקא ע"י אפשר לכבוש את לבו.

ח. ועפ"ז יובן גם האמור לעיל בנוגע לחינוך הילדים בנוגע למשיח, שצריכים לומר

(13) ראה תניא פל"א (מ, ב). וראה בהנסמן בלקוטי הגהות לתניא (שם). רפמ"ז.

להם שלעתיד-לבוא יהי ריבוי ממתקים וכיו"ב –

לדכאורה, מובן ופשוט שהתורה לא תצוה לומר שום דבר שקר – ואם-כן, איך מצוה התורה לחנך כן את הילד, שבכדי לכבוש את לבו יאמרו לו שכאשר יבוא משיח יהי ריבוי של ממתקים!?

אלא היות והרמב"ם כותב שבביאת המשיח יהיו "המעדנים מצויין כעפר", מובן שכך היא האמת, וכאשר אומרים זאת לילד אין זה מהשפה ולחוש – אלא אכן כך זה באמת (ורק שלא יהיו מונחים בזה אז, וכן"ל).
ט. [. .] והנה, בנוגע לתינוקות במיוחד מוצאים מדרש נפלא:

עה"פ "ודגלו עלי אהבה"¹⁴, אומר המדרש¹⁵: "אפילו התינוק מדלג על האזכרה כמה פעמים. . . אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה".

כלומר: אפילו אם ילדים – תינוקות של בית רבן – רוקדים או קופצים (כדרך התינוקות שהם רוקדים ומקפצים קודם הלימוד או אחר הלימוד) על "שמות" של קלף, או בזמננו – על ספרים [כיון שהם לא מבינים את קדושת הענין, ואפילו אם כן – הם אינם יכולים להשמר מזה] – אומר הקב"ה, שזה אמנם "עלי", אך ביחד עם זה "דילוגו עלי) אהבה" – דהיינו, לא רק שמותר להם לעשות זאת, אלא הקב"ה אומר שלגביו זו "אהבה" – מכיון שתינוקות של בית רבן עושים זאת, ו"כי נער ישראל ואהבהו"¹⁶.

וההדגשה בזה היא עד כדי כך, שתורה (14) שה"ש ב, ד.
(15) שהש"ר פ"ב, ד.
(16) הושע יא, א, וראה המשך תרס"ז ע' תקנ ואילך.

שיבעל-פה באה ומתקנת את התורה שבכתב: בתושב"כ כתוב "ודגלו" – אומרת תושבע"פ שיקראו "ודילוגו"!

ממדרש זה רואים עוד יותר, עד כמה חשוב לרדת בעצמו לתינוקות, עד שאפילו הקב"ה מוריד עצמו אליהם – שיקפצו וירקדו על שמותיו, והוא אומר שזה ענין של אהבה!

י. וזהו מדרש מפורש, שדרשנים משתמשים בו בדרשותיהם –
אף-על-פי-כן, כאשר שואלים שליח חב"ד: היתכן להוריד ענין נעלה כמשיח לילדים – הוא מתבלבל לגמרי!...

לכל לראש, עליו לדעת שהענין הוא אמת! לכל לראש, עליו לדעת שזהו אמת לאמיתו!

לכל לראש, עליו לדעת שכיון שזו שליחות של נשיא דורנו – יש לזה שייכות לילדים דדור זה!

ואם יעמיק להתבונן בזה – ובלבד שלא יתבלבל מיד – יראה, שעוד בזמן הרמב"ם, ועוד לפניו – בזמן שלמה המלך, כאשר היתה נתינת מקום לשאלה האם "חונך לנער" צריך להיות "ע"פ דרכו" או באופן אחר – פסקו (הרמב"ם ושלמה המלך) ש"חונך לנער ע"פ דרכו"¹⁷!

ובמילא צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים – אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו.

ובאם אינו עושה כן – הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בה"ג העיקרים.

(17) משלי כב, ו.

לחשש כו', כלומר, דבר ברור הוא שהקב"ה מקיים את הבטחותיו, וכפס"ד הרמב"ם¹² "כל דבר טובה שיגזור הא-ל. . . אינו חוזר".

ובנוגע לעניננו:

הקב"ה הבטיח לגאול את ישראל, והתורה מעידה שכבר "כלו כל הקיצין"¹³, עוד בזמן הגמרא...

וגם ענין התשובה ("אין הדבר תלוי אלא בתשובה"¹³) ישנו כבר – כדברי רבינו הזקן באגה"ת¹⁴ בנוגע לברכת "סלח לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח", ש"אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלח לנו מחל לנו", ומוסיף, "ואילו לא היינו חוזרים וחוטאים היינו נגאלין מיד, כמו שאנו מברכין בא"י גואל ישראל", ועאכו"כ בנוגע לתשובה דיוהכ"פ, שאז לא שייך החשש ד"חוזרים וחוטאים", לפי ש"שטן ביומא דכיפורי לית לי רשותא לאסטוני. . . השטן בגימטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי, שס"ד יומי אית לי רשותא כו' ביומא דכיפורי לית לי רשותא כו"¹⁵ – הרי בודאי ובודאי שתיכף ומיד לאחר התשובה דיוהכ"פ צריכה לבוא הגאולה.

ומכיון שלאחרי כל זה על עדיין לא בא – מתעוררת השאלה והדרישה והצעקה האמיתית של בני": "עד מתי"?!...

והמענה היחידי לשאלה ודרישה וצעקה זו הוא – שהקב"ה ממלא את בקשתם ודרישתם של ישראל, ומביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה כפשוטה בפועל ממש!

וכמרומו בדיוק לשונו של רש"י "פירש רבי תנחומא" – שענין הנחמה ("תנחומא") הוא באופן ד"פירש": (א) לא דרש, דרוש ופשט'ל יפה, כי אם, פשטות הענין, היינו, הנחמה וגאולה כפשוטה ממש, שהרי לא יתכן שה"גלות" יהי' בפועל ובפשטות, ואילו הנחמה – באופן של "דרש" בלבד... (ב) "פירש" מורה על ביאור והרחבת הענין, כידוע¹⁶ הביאור בלשון "פירש הבעש"ט", מלשון "פאנאנדער-געשפרייט", שבה מודגש עוד יותר שהגאולה היא כפשוטה ממש.

וכידוע¹⁷ מענה אדמו"ר מהר"ש לאביו הצ"צ ע"ד הצורך בגאולה כפשוטה:

כששאל המהר"ש אצל הצ"צ ע"ד ה"קץ" דשנת תר"ג¹⁸, היתכן שמישיח לא בא, והשיב לו, הרי נדפס ה"לקוטי-תורה" (גילוי פנימיות התורה, תורת של משיח) – נענה המהר"ש ואמר: הכול טוב ויפה, אבל, בני" רוצים וצריכים משיח כפשוטו, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים!

16) לקו"ש ח"ז ע' 64 הערה 40. ח"ח ע' 354 הערה 21. ועוד.

17) לקו"ש ח"ז ע' 80 הערה 70. ח"ח ס"ע 490 ואילך. ועוד.

18) מאמרי אדה"ז – פרשיות ח"א ע' תיט ואילך.

12) הל' יסוה"ת פ"י ה"ד.

13) סנהדרין צ"ג, ב.

14) פרק יא.

15) יומא כ, רע"א.

והביאור בזה – מרמז רש"י (ב"ינה של תורה²) בהזכירו את שמו של בעל המאמר, "רבי תנחומא":

"תנחומא" הוא מלשון **תנחומין**. ולכן, "פירש רבי תנחומא" ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וכו'", מכיון שענין זה מהוה **נחמתן של ישראל**:

כאשר בני נמצאים בגלות מצרים, במצב דקושי השעבוד, עד לגזירת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"³, וכו' וכו' – הרי, מלבד **ההבטחה** ד"ואנכי אעלך גם עלה"⁴, שואבים הם עידוד ונחמה **בראותם בעיניהם ממש** את **עצי הארזים** שהביא יעקב ונטע במצרים, מכיון ש"צפה ברוח הקודש שעתידין לבנות משכן במדבר", "**וצוה לבניו** (ובניו לבניהם אחריהם, וכן הלאה) **ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים!**"

כלומר: עצי שטים לצורך עשיית המשכן גופא – היו יכולים אמנם להשיג גם באופן אחר, אבל, כדי שתהי' **נחמתן של ישראל** (ענינו של רבי **תנחומא**) – הוצרך יעקב אבינו להביא ארזים ולנטעם במצרים, ולצוות לבניו שיטלום עמהם כשיצאו ממצרים, כדי שבמשך כל זמן גלות ושעבוד מצרים יהיו **לנגד עיניהם** עצי הארזים שנטע יעקב אבינו על מנת שיטלום **כשיצאו ממצרים**, היינו, שעצי ארזים אלה מסמלים וממחישים את גאולתן של ישראל.

ומכאן באים לענין של נחמה גם בנוגע לגלותנו זה האחרון:

כשנמצאים בחשכת הגלות, "כל הגלויות נקראו ע"ש מצרים"⁵, ב"מדבר העמים"⁶, "נחש שרף ועקרב וצמאון גו"⁷, חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא – אומר רבי **תנחומא**, מנחמם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הגלות, מכיון שידועים שהתכלית והמטרה היא "**לבנות משכן במדבר**", היינו, לעשות מציאות ה"מדבר" משכן ומקדש לו ית', דירה לו ית' בתחתונים,

עד לקיום הציווי "ועשו לי מקדש"⁸ כפשוטו, בביהמ"ק השלישי, שבו יתגלה גם המשכן שעשה משה, משכן המדבר.

ויש להוסיף בזה – בהקדמה:

לאחרי ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש" שיצאו ממצרים ויעשו משכן כו' – כיצד יתכן שלאח"ז יהי' ענין של חורבן וגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"⁹!?

והמענה לזה – ע"פ דבריו של **יעקב אבינו**, אשר, גם בידעו אודות כל ההבטחות שהבטיח לו הקב"ה, "ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו"¹⁰, הוצרך **להתפלל ולבקש** מהקב"ה, באמרו "שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא"¹¹.

אמנם, לאחרי שרואים בפועל שהקב"ה קיים את הבטחותיו – אזי יודעים שאין מקום

(2) ראה "היום יום" – כט שבט.
 (3) שמות א, כב.
 (4) ויגש מה, ג-ד.
 (5) ב"ד פט"ז, ה.
 (6) יחזקאל כ, לה. וראה לקו"ת מסעי פח, ג ואילך.
 (7) עקב ח, טו.
 (8) פרשתנו כה, ח.
 (9) ברכות ג, סע"א.
 (10) וישלח לב, יג.
 (11) פרש"י שם, יא.

ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו', כי לעינים אלו יש לילד שייכות, משא"כ לעינים נעלים.

יא. ומכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח.

והרי לא מדברים על ילדים כמו שהיו בדורו של חזקיהו, שבימיו "בדקו מדן ועד

באר שבע . . ולא מצאו תינוק ותינוקת . . . שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה"¹⁸ – אצל חזקיהו אכן הי' "ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח"¹⁹, אבל זה לא בא בפועל²⁰ –

מדברים על ילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים 'לחטוף' ("אריינכאפן") ולספר לילדים אודות משיח.

(18) סנהדרין צד, ב.

(19) שם, ע"א.

(20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 518 ואילך.

מוקדש לזכות החתן התמים **אורי אהרן יואל** והכלה **בתי' רות** שי' זיסק לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

יה"ד שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה – זוהי תורת החסידות, כרצון ולנחת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי' לברכות עד בלי די

המחיר מקומי, הפרסום – עולמי!

○ מבצע בלעדי לרגל גליזון ה-400 ○

כל התורם הקדשה שבועית על כל הגליונות של "יחי המלך", או מקדיש מדור בתוך הקונטרס למשך שנה - הקדשתו תוקרן בכל רחבי תבל בפתח הוידאו השבועי "לראות את מלכנו" במוצש"ק

התורם הקדשה שבועית רגילה באזור מגוריו - יוכל להזמין הקדשה שתוקרן בעתיד בוידאו הנ"ל בהנחה של כ-30%

- הזמנות ופרטים נוספים בכתובת המערכת (עמוד 2)
- המבצע לזמן מוגבל בלבד, המעונינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

כל יהודי צריך להיות

בעשירות בפשטות ממש!

[. .] הלימוד מכל האמור:

לכל לראש נלמד מכך – שהקב"ה פוסק בתורתו הקדושה, התורה הנצחית לכל הדורות ובכל המקומות – שכל יהודי שייך לכל לראש ל"זהב". ובפשטות – שכל יהודי צריך להיות בעשירות, הן ברוחניות והן בגשמיות – עשירות בפשטות ממש!

יתירה מזו: לא רק שהוא צריך עשירות – אלא שלכל יהודי ישנה עשירות בפועל. ואפילו אם זה לא נמצא בגלוי ובגשמיות – אי"ז משום שהיא לא קיימת ח"ו, אלא שיהודי צריך לגלות זאת ע"י עבודתו. ואדרבה: עי"ז שמגלים זאת מתוך החושך – ה"ז נעשה באופן דיתרון האור מן החושך¹, תוספת ריבוי של שפע רב דגשמי ברכה, באופן של תגבורת החיות², שנעשה שטפון של גשמי ברכה אך ורק למעליותא, עד שזה מהפך את השטפונות שלא למעליותא לשטפונות דטוב וקדושה (עד להכנה ד"מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים"³).

ועאכו"כ בדורנו זה – הדור האחרון בגלות ודור ראשון של גאולה – לאחר שסיימו הכל, וצריכה להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל – ודאי שהקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כפי שהי' ב"ימי צאתך מארץ מצרים" כן הוא גם עתה "אראנו נפלאות"⁴) – ש"אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו **תשעים**⁵ חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים".

מכך ישנה מיד הוראה ברורה – שיהודי צריך להשתדל להיות עשיר בפועל בכל העיניים, מתחיל מעשירות ברוחניות, אין עשיר אלא בדעת⁶, להיות עשיר בתורה ומצוות, ועד גם – עשירות בגשמיות, בכדי שיוכל לקיים תורה ומצוות במנוחת הנפש ומנוחת הגוף (כפס"ד הרמב"ם⁷), ויוכל להרבות בנתינת הצדקה וקיום המצוות בהידור, והידור לפניו מהידור וכו', ובכלל – לנצל את העשירות ("זהב וכסף ונחושת וגו'") כדי לעשות מביתו הפרטי משכן ומקדש לה' (ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד), כולל – גם ע"י נתינה לצדקה לבנות בית

- 1) קהלת ב, יג.
- 2) ולהעיר מהשייכות לאדר (שהוא בתקופת גשמים) – "אדר פירושו תוקף וגבורה, כמו אדיר במרום ה', ובביצה דט"ו ע"ב הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה' כו" (לקוטי לוי"צ על פסוקי תנ"ך ומארו"ל ריש ע' צט).
- 3) ישע"י יא, ט. רמב"ם בסיום וחותם ספרו.
- 4) מיכה ז, טו.
- 5) ולהעיר מהשייכות לשנת הצדיק. וראה עיון יעקב לע"י בכורות ה, ב.
- 6) ראה כתובות סח, א. וראה נדרים מא, א.
- 7) ה' תשובה רפ"ט.

הכנסת ובית המדרש כפשוטו, "מקדש מעט"⁸.

לבנות את בית המקדש השלישי, בפשטות ממש

ועוד והוא העיקר – בענין שהזמן גרמא – בניית בית המקדש השלישי בפשטות ממש: לאחר כל הפירושים בפסוק 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם', כולל הפירוש "בתוך כל א' וא'" – הרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו⁹, לכל לראש הפירוש בזה בנוגע להלכה למעשה – שלבני ישראל ישנו החיוב לבנות את בית המקדש.

ובנוגע אלינו הכוונה – לבנות את בית המקדש השלישי, בפשטות ממש, כפס"ד הרמב"ם¹⁰ שיבנה ע"י משיח צדקנו, 'ובנה מקדש במקומו'¹¹, וע"פ דברי הרמב"ם "הכל חייבים לבנות ולסעד בעצמן ובממונם, אנשים ונשים כמקדש המדבר", מובן שכך הוא גם בנוגע לבית השלישי, שכל יהודי ישתתף בזה ע"י נדבותיו, אנשים נשים, ויש לומר – גם טף (כשם שהי' בנדבת המשכן).

ובפרט שבדורנו זה כבר חינכו והרגילו ילדים יהודיים קטנים – וממשיכים בזה – לתת צדקה: נוסף לכך שעושים אותם שלוחים לתת לצדקה, נותנים להם גם כסף שנעשה ממונם הפרטי, בכדי שהם יתנו מכספם הפרטי לצדקה.

(משיחות לילות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב – מוגה. תרגום מאידית)

- 8) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.
- 9) שבת סג, א. וש"נ.
- 10) הל' מלכים רפ"א ובסופו. וראה לקו"ש ח"ח ע' 418 ואילך. וש"נ.
- 11) ל' הרמב"ם שם ספ"א.

שאלה, דרישה וצעקה אמיתית

עצי שיטים: ומאין היו להם צמדצכ, פירש רבי תנחומא, יעקב אזינו כפה צרוח הקודש שעתידין ישראל לצנות משכן צמדצכ, והציוא ארזים למכרים ונטעם, ורוא לצנכו לנטלם עמהם כשיאלאו ממכרים.

נשאלת השאלה¹ אצל "תלמיד ממוחלח":

מהו אמנם גודל ההכרח בפעולתו של יעקב אבינו בהבאת ונטיעת ארזים במצרים לצורך עשיית המשכן **מאתיים ועשר שנים לפני** הציווי דעשיית המשכן!?

- 1) בחלקה הראשון של השיחה נתבארו ענינים ע' 535 ואילך, וכאן מובא רק המבואר ע"פ "יינה של נוספים בפרש"י זה ונדפסו בה'תוועדות' תשמ"ז ח"ב תורה".